

MARCIN WALCZAK

60 LAT SPOŁECZNEJ DZIAŁALNOŚCI CZESŁAWA GULCZYŃSKIEGO

Niezwykle bogata historia miasta Pleszewa pokazuje współczesnym mieszkańcom, jak ważny ośrodek intelektualno – kulturalnego krajobrazu Wielkopolski stanowi nasza „Mała Ojczyzna”. Przez liczne wieki pojawiały się tu osoby, które poza życiem prywatnym, potrafiły dostrzegać także potrzeby społeczne naszego regionu. Również dziś, pomimo coraz bardziej rozprzestrzeniającej się kultury konsumpcyjnej, dostrzec można ludzi, którzy pracują, nie pytając o zapłatę. Niewątpliwie taką postacią jest znany pleszewski społecznik – **Czesław Gulczyński**.

I. Urodził się 23 maja 1927 roku w Kościanie, jako drugi syn Marii i Józefa Gulczyńskich. Jego matka (z domu Ławniczak) była z wykształcenia guwernantką. Ojciec wraz z żoną prowadził skład towarów krótkich, dziś powiedzielibyśmy sklep z bielizną damską i męską oraz artykułami pasmanteryjnymi. Po niespełna roku od urodzenia syna Czesława państwo Gulczyńscy przeprowadzili się do Pleszewa, gdzie zamieszkali w kamienicy przy Rynku 5.

Rodzina Gulczyńskich. Od lewej: Maria, Czesław, Józef, Józef.

W 1934 roku Czesław Gulczyński rozpoczął swoją edukację w Szkole Powszechniej Męskiej im. Jana Kasprowicza w Pleszewie (dziś Zespół Szkół Publicznych nr 1 im. 70 Pułku Piechoty). Po wybuchu II wojny światowej nie mógł kontynuować nauki. Jednak od 1 listopada 1939 roku do 28 września 1940 roku uczestniczył

w tajnym nauczaniu, prowadzonym przez nauczyciela Szkoły Powszechnej nr 1 z okresu przedwojennego, Stefana Szczepańskiego. W czasie wojny, 11 sierpnia 1940 roku, zmarł przedwcześnie ojciec Czesława. Jesienią tego roku rodzina zmuszona została do opuszczenia własnej nieruchomości i przesiedlona do domu państwa Błaszczaków przy Schiller Strasse 3n (obecnie ulica Targowa).

Po wojnie Czesław Gulczyński kontynuował edukację w Gimnazjum im. Stanisława Staszica w Pleszewie (do czerwca 1946 roku), a następnie w Liceum Handlowym w Ostrowie Wielkopolskim (1946–1948). Po zdaniu egzaminu maturalnego kontynuował naukę w Wyższej Szkole Ekonomicznej w Poznaniu (obecny Uniwersytet Ekonomiczny) na Wydziale Rachunkowości Bankowej. W 1952 roku, po ukończeniu I stopnia studiów, rozpoczął pracę w Pleszewskiej Fabryce Aparatury Przemysłu Spożywczego „SPOMASZ”. 30 kwietnia 1960 roku uzyskał tytuł magistra ekonomii z najwyższą notą. W latach 1973–1981 pełnił funkcję zastępcy dyrektora ds. ekonomicznych we wspomnianej fabryce, aż do przejścia z dniem 1 stycznia 1982 roku na emeryturę.

II. Miejscem, w którym Czesław Gulczyński rozpoczął trwającą po dziś dzień przygodę z muzyką i śpiewem, był jego rodzinny dom. Od niemowlęcych lat matka, Maria, nuciła młodemu Czesławowi różne kołysanki, spośród których najbardziej w pamięci zapadła mu kompozycja Wilhelma Tauberta oraz te autorstwa takich wielkich twórców jak Franz Schubert, Johannes Brahms czy Bernard Flies.

Dzieciństwo matka urozmaicała swoim synom poprzez liczne zabawy ze śpiewem, które doskonale знаła ze swojej wcześniejszej pracy jako guwernantka. W latach przedwojennych, jak wspomina Czesław Gulczyński, „kiedy w domu nie było jeszcze radia, po kolacji zasiadaliśmy często z całą rodziną przy stole i śpiewaliśmy pieśni, zwłaszcza religijne, patriotyczne oraz ludowe”¹. Swoiste wieczornice niejednokrotnie urozmaicane były koncertami starszego o 8 lat brata Józefa, grającego na skrzypcach. Czesław natomiast uczęszczał na lekcje gry na tymże instrumencie do pleszewskiego multiinstrumentalisty, wieloletniego organisty i dyrygenta chóru kościelnego pw. św. Cecylii oraz Koła Śpiewackiego „Lutnia”, Józefa Szpunta. Podobnego jak w domu zamiłowania do śpiewu Czesław doświadczał, uczęszczając do Ochronki im. św. Kazimierza, prowadzonej przez Siostry Służebniczki Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny w Pleszewie (dziś Ochronka im. bł. Edmunda Bojanowskiego). Zainteresowanie muzyką i śpiewem rozwijała nade wszystko szkoła, w której – jak wynika z zachowanych przez Czesława Gulczyńskiego planów lekcji z tamtego okresu – śpiew odbywał się 2 razy w tygodniu. Ponadto raz na tydzień miała miejsce obowiązkowa próba chóru szkolnego.

Talent wokalny Czesława bardzo szybko został zauważony przez znanego pleszewskiego animatora kultury Włodzimierza Jacorzyńskiego, który w maju 1937 roku powierzył mu solowy występ w przygotowanej i wyreżyserowanej przez siebie akademii z okazji Dnia Matki. Nie tylko czas edukacji szkolnej obfitował w rozliczne zainteresowania muzyczne. „Podczas studiów ekonomicznych w Poznaniu po każdym zaliczonym egzaminie, wraz ze swym wieloletnim przyjacielem Januszem Loncem

1. Wywiad z Czesławem Gulczyńskim przeprowadzony przez autora 20 września 2012 roku podczas zbierania materiałów do niniejszego artykułu (dalej: Wywiad...).

chodziliśmy do opery. Tam poznawaliśmy świat muzyki klasycznej, piękno, które pomimo upływu lat wciąż mam w pamięci. Wiele z melodii wówczas zasłyszanych potrafię sobie i dziś, po tylu latach, przypomnieć i zanucić, wspominając mojego zacnego przyjaciela, z którym dzieliłem moją wzrastającą miłość do muzyki”².

III. Prawdziwy rozwój pasji rozpoczął się jednak z chwilą wstąpienia w grono członków Chóru Męskiego „HARMONIA”, w którym nieustannie od 60 lat trwa i pracuje na rzecz społeczeństwa Ziemi Pleszewskiej i nie tylko. 10 września 1952 roku spacerujących przyjaciół Czesława i Janusza spotkał nauczyciel matematyki pleszewskiego Gimnazjum i Liceum Ogólnokształcącego im. Stanisława Staszica, Tadeusz Miszke – znany miłośnik śpiewu, w szczególności chóralnego. Spiesząc wówczas na próbę Chóru, zabrał świeżo upieczonych studentów ze sobą, spełniając tym samym ich ukryte marzenie, by znaleźć się w zaszczytnym towarzystwie przedwojennych nauczycieli tworzących niezapomniany skład pleszewskiej „Harmonii”. Wkrótce potem Włodzimierz Jacorzyński, który swoją nietuzinkową osobą zasilili szeregi „Harmonii” już w 1924 roku (Chór Męski powstał w 1923 roku), po jednej z prób wyraził opinię o Czesławie Gulczyńskim, nazywając go „duszą Harmonii”. To stwierdzenie w pełni oddaje to, kim stał się dla tego Chóru. Prawie natychmiast została mu powierzona funkcja sekretarza. Związana była przede wszystkim z prowadzeniem wszelkiej korespondencji dotyczącej organizacji własnych koncertów i imprez kulturalnych, jak również udziału Chóru w licznych przeglądach i festiwalach. Jako sekretarz nieustannie zabiegał o to, by każda, nawet najmniejsza działalność Zespołu została udokumentowana. Dzięki temu przez 60 lat powstało archiwum Chóru, które zawiera niezwykle cenny historycznie zapis aktywności „Harmonii” od zarania jej dziejów. Liczne fotografie, afisze, wycinki prasowe, a także dyplomy i trofea stanowią obszerną bazę źródłową, dzięki której powstało na przestrzeni lat wiele prac dyplomowych i magisterskich dotyczących życia muzycznego Pleszewa. W 1983 roku w pleszewskim Muzeum Regionalnym miała miejsce wystawa, obrazująca 60-letnią działalność „Harmonii”³. Niedawno powstała odrębna praca magisterska dotycząca samego Chóru, w której dostrzeżono wieloletni trud oraz zaangażowanie w prowadzeniu przez Czesława Gulczyńskiego skrzętnej dokumentacji dorobku artystycznego „Harmonii”⁴. W 1991 roku przejął po zmarłym Bogdanie Szarszewskim obowiązki prezesa Chóru Męskiego „Harmonia” w Pleszewie, które pełni nieprzerwanie do dnia dzisiejszego.

1 października 1960 roku 33-letni Czesław Gulczyński wstąpił w związek małżeński z Danutą Bartkowską w kościele parafialnym pw. św. Floriana w Pleszewie. W okresie narzeczeństwa wielokrotnie spotykali się ze sobą na wspólnym amatorskim muzykowaniu, które obojgu sprawiało wiele radości⁵. Nowe obowiązki wynikające z założenia przez niego rodziny i wychowywania dwóch synów – Andrzeja i Jerzego, nie przeszkodziły mu w dalszej pracy na rzecz swojego towarzystwa. Dwa razy w tygodniu, po kąpieli chłopców, wymykał się z domu, by oddać się swojej pasji,

2. Wywiad...

3. *Orędownik Pleszewski*, nr 20, czerwiec 2007, s. 4.

4. Natalia Jeż, *Działalność Chóru Męskiego „Harmonia” w Pleszewie w latach 1923–2011*, Poznań 2012.

5. *Życie Pleszewa*, nr 49, 10 grudnia 1999, s. 13.

którą z wielką wyrozumiałością traktowała żona, Danuta. Doceniano go w pracy zawodowej, czego wyrazem było powierzanie mu kierowniczych stanowisk, aż do zastępcy dyrektora ds. ekonomicznych „Spomaszu”. Mimo coraz większych obowiązków i licznych wyjazdów służbowych, godził służbę zawodową, rodzinną i społeczną. Pasję kulturalną wcielał również w zakładzie pracy, gdzie był suflerem w teatrze amatorskim prowadzonym przez Włodzimierza Jacorzyńskiego i kierownikiem chóru zakładowego pod dyrekcją Tadeusza Miszke. Był też jednym z założycieli chóru kościelnego przy parafii św. Floriana w Pleszewie, w którym śpiewał nieprzerwanie od 1953 roku do momentu rozwiązania go w 1997 roku⁶. Nie zaprzestał śpiewania w nim nawet pomimo zwrócenia mu uwagi w okresie PRL-u przez Powiatowy Komitet Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, w związku z pełnieniem przez niego kierowniczego stanowiska w przedsiębiorstwie socjalistycznym, jakim był „Spomasz”, zwłaszcza że on sam nigdy nie wstąpił do PZPR.

W 1968 roku został członkiem zarządu Wielkopolskiego Związku Śpiewaczego w Poznaniu oraz wiceprezesem V Okręgu tego Związku z siedzibą w Jarcinie, w którym pełnił swoją funkcję do 1975 roku. Od 1976 roku jest członkiem władz Oddziału Polskiego Związku Chórów i Orkiestr w Ostrowie Wielkopolskim. Od 1994 roku do dziś jest Przewodniczącym Komisji Rewizyjnej i członkiem Kapituły Odznaki Honorowej przy zarządzie Oddziału PZChiO w Ostrowie Wielkopolskim. Niejednokrotnie wręczał w imieniu PZChiO odznaczenia i wyróżnienia, w minionych latach np. podczas Jubileuszu 20-lecia Orkiestry Dętej w Chocz w 2008 roku⁷. Ponadto był przewodniczącym Komisji Rewizyjnej przy Zarządzie Oddziału Rejonowego Polskiego Związku Emerytów, Rencistów i Inwalidów w Pleszewie. Do 2007 roku pełnił również funkcję przewodniczącego Komisji Rewizyjnej Pleszewskiego Towarzystwa Kulturalnego. Należy do założycieli Stowarzyszenia Zasłużonych dla Ziemi Pleszewskiej, które powstało 13 lipca 2012 roku.

IV. Za najważniejszą inicjatywę Czesława Gulczyńskiego należy uznać powołanie do istnienia przy Chórze Męskim „Harmonia” w Pleszewie pierwszego na terenie Ziemi Pleszewskiej Chóru Chłopięcego „Schola Cantorum Pleseviensis”. Genezy powstania tego Zespołu należy szukać u początku lat osiemdziesiątych ubiegłego wieku, kiedy to zainteresowanie śpiewem zaczęło stopniowo maleć, co doprowadziło do zmniejszenia się około 50-osobowego ówczesnego składu „Harmonii”. Czesław Gulczyński powziął wówczas myśl, by utworzyć zespół kandydatów do „Harmonii”, w którym na wspólnym śpiewie zbieraliby się młodzi uczniowie szkół podstawowych i zawodowych. Przy tym niezwykle aktywnym działaczu społecznym zaczęło gromadzić się około 30-osobowe grono młodych pasjonatów chóralistyki, z których wielu zasilają następnie szeregi Chóru Męskiego „Harmonia”. Młodzi chłopcy z entuzjazmem za swoje hasło uznali, spośród zaproponowanych przez Gulczyńskiego, łacińską sentencję: *Intra bonus, exi melior* (Wejść dobrym, wyjdź lepszym). W latach 1982–1991 sam Sekretarz Chóru zajmował się prowadzeniem Młodzieżowego Zespołu Kandydatów do Harmonii, których werbował spośród uczniów szkół pleszewskich (podstawowych i średnich). Ponadto nowych członków do Chóru Męskiego pozyskiwał także spośród stypendystów wyższych uczelni, których zapoznawał podczas licznych wyjazdów

6. *Orędownik Pleszewski*, nr 20, czerwiec 2007, s. 4.

7. *Magazyn Życia Pleszewa*, nr 50, 2008, s. 3.

służbowych, mających na celu tworzenie młodej, wykształconej kadry pracowniczej fabryki („Spomasz” podpisywał ze studentami umowę, na mocy której zapewniano miejsce pracy i lokum po ukończeniu studiów). Już wtedy przygotowywał w świetlicy Pleszewskiej Fabryki Obrabiarek spotkania towarzyskie dla członków Zespołu Kandydatów przy herbacie i cięście. Zaszczepiał również zamiłowanie do muzyki klasycznej, organizując przynajmniej 2 razy w roku wyjazd do teatrów muzycznych.

Spotkanie z Młodzieżowym Zespołem Kandydatów do „Harmonii”, lata 80.

W 1994 roku Czesław Gulczyński zaproponował ówczesnej dyrygentce Chóru Męskiego „Harmonia” w Pleszewie, Katarzynie Kuberze, by stworzyć przy nim chór chłopięcy. Pomysł spotkał się z aprobatą, a jej osobista charyzma sprawiła, że od razu udało się utworzyć 20-osobowy chórek. Młody zespół przyjął nazwę „Schola Cantorum Pleseviensis”⁸. Działający przy „Scholi” Zespół Recytatorski uświetniający niemal każdy występ obydwu chórów to również dzieło Czesława Gulczyńskiego. On sam przygotowuje, wybiera, a następnie uczy młodych członków Braci Śpiewaczej okolicznościowych utworów poetów polskich i zagranicznych. Chór chłopięcy występuje wraz z „Harmonią” kilkanaście razy w roku, uczestniczy w wydarzeniach kulturalnych miasta oraz w imprezach organizowanych przez Zarząd Oddziału PZChiO w Ostrowie Wielkopolskim. Należy podkreślić, że Czesław Gulczyński z wielkim zaangażowaniem troszczy się o uwrażliwianie młodego pokolenia śpiewaków na szlachetne wartości, takie jak kultura osobista, odpowiedzialność, kultura słowa, szacunek wobec bliźnich czy miłość do Boga i Ojczyzny. Ponadto organizuje kilka razy do roku z takich okazji jak: dzień chłopca, mikołajki, „zajączek”, dzień dziecka słodkie niespodzianki dla członków „Scholi”. Wielokrotnie z własnych funduszy pokrywa koszty zakupu słodczy dla swoich podopiecznych, starając się tym samym stworzyć wśród chłopców klimat prawdziwej rodziny chóralnej.

8. Marcin Walczak, *Chór Męski „Harmonia” 1923–2008, Rocznik Pleszewski 2008*, s. 90.

Oprócz aktywności w zakresie naboru nowych członków konieczne okazały się starania o muzyczne kierownictwo zespołu. To dzięki Czesławowi Gulczyńskiemu z Pleszewem związał się Dariusz Bąkowski, który został dyrygentem „Harmonii”, a zasłużył się dla naszego miasta jako założyciel i długoletni dyrektor Państwowej Szkoły Muzycznej I stopnia. Za sprawą Prezesa Gulczyńskiego dyrygentem Chóru Męskiego „Harmonia” został także Andrzej Henryk Bączyk, utalentowany muzyk i kompozytor z Ostrowa Wielkopolskiego. To właśnie Bączyk powołał do istnienia Pleszewskie Spotkania Kulturalne, w ramach których organizował liczne koncerty muzyki poważnej, prezentując swoich uczniów ze Szkoły Muzycznej II stopnia w Ostrowie Wielkopolskim. Gdy zabrakło zawodowego muzyka, Gulczyński sam pełnił funkcję dyrygenta w okresie od maja 2010 do września 2011 roku. Wówczas udało się zaangażować młodego muzyka, panią Natalię Jeż, która obecnie jest dyrygentką „Harmonii”.

W zastępstwie dyrygenta podczas III Koncertu kolęd w auli pleszewskiego LO, 22 stycznia 2011 r.

Kolejną ważną zasługą Czesława Gulczyńskiego było zorganizowanie wyjazdu w 2008 roku trzech pleszewskich chórów do Westerstede, będącego miastem partnerskim Pleszewa, z okazji obchodów 100-lecia miejscowości Ihausen koło Westerstede oraz 100-lecia Towarzystwa Śpiewaczego Mansie-Lindern działającego na terenie gminy Westerstede. Jak sam podkreśla, „spełniły się moje marzenia i sny. Zawsze po cichu pragnąłem, by mój Chór wyjechał za granicę. Udało się tego dokonać w roku, w którym „Harmonia” obchodziła swój jubileusz 85-lecia działalności artystycznej. To był najwspanialszy prezent, jaki mogliśmy dostać. Dzięki osobistej znajomości z Burmistrzem Westerstede, panem Klausem Grossem, który całą tę wyprawę zasponsorował, jak również z panem Karlem Feldmannem, członkiem rady seniorów w Westerstede, kierującym przygotowaniem naszego przyjazdu, a także uprzejmości

Zastępcy Burmistrza Pleszewa, pana dr. Arkadiusza Ptaka, doprowadziłem do tego, że udało nam się pojechać na tak wspaniałą wyprawę⁹. Wraz z „Harmonią” do Niemiec pojechał także Chór chłopięcy „Schola Cantorum Pleseviensis” oraz Chór Żeński „Echo” z Pleszewa¹⁰.

Wymagającym zauważenia wydarzeniem zainicjowanym w 2010 roku przez Czesława Gulczyńskiego są coroczne Pleszewskie Spotkania Chóralne. To ważny punkt w kalendarzu imprez kulturalnych Pleszewa, którego celem jest promowanie regionalnych zespołów wokalnych i zachęta do wstępowania w ich szeregi, tym bardziej, że nasze miasto od wieków słynie z tradycji śpiewaczych.

V. Bezinteresowna i ofiarna praca na rzecz społeczeństwa Ziemi Pleszewskiej została wielokrotnie dostrzeżona przez władze państwowe i miejskie, jak również przez liczne stowarzyszenia i organizacje pozarządowe¹¹. Wymienić należy w pierwszej kolejności Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1986), brązowy Krzyż Zasługi (1969), odznakę *Zasłużony Działacz Kultury* (1976), Odznakę Honorową Złotą z Wieńcem Laurowym Polskiego Związku Chórów i Orkiestr (2002). O uznaniu działalności społecznej świadczą m.in. Złota Odznaka Honorowa Polskiego Związku Niewidomych (1978), odznaki *Przyjaciel Szkoły* oraz *Przyjaciel Dziecka* (1979) przyznane za wybitne osiągnięcia w rozwijaniu społecznej pomocy w szkole w wychowaniu młodego pokolenia (1971) oraz odznaka *Złoty Żubr* Ligi Ochrony Przyrody przyznana za wkład pracy społecznej w edukacji muzycznej i ekologicznej wśród dzieci, młodzieży i dorosłych (2002). Natomiast o uznaniu działalności zawodowej dowodzi m.in. srebrna odznaka *Za Zasługi Dla Rozwoju Przemysłu Maszynowego* (1981), złota odznaka *Zasłużony Dla Przemysłu Maszyn Spożywczych* (1986), złota odznaka *Zasłużony Pracownik Pleszewskiej Fabryki Aparatury Przemysłu Spożywczego „Spomasz”* (1975), złota odznaka *Zasłużonego Działacza Związku Zawodowego Pracowników Przemysłu Spożywczego i Cukrowniczego* (1973), srebrna odznaka *Zasłużony Działacz Związku Zawodowego Metalowców* (1978).

Spśród licznych wyróżnień regionalnych wymienić należy odznaki *Zasłużony dla Miasta i Gminy Pleszew* (1988), *Za zasługi dla rozwoju Miasta i Gminy Pleszew* (2002). Czesław Gulczyński wyróżniony został też Nagrodą Pleszewskiego Forum Młodych *Społecznik Roku* (2002), był nominowany do honorowych tytułów *Człowiek Roku Ziemi Pleszewskiej* (2000 i 2001) oraz *Pleszewianin Roku* (2007 i 2008), nadano mu też Medal Nominata Konkursu o Nagrodę im. Ks. Piotra Wawrzyniaka w kategorii *Obywatel Wielkopolski (Społecznicy)* (2001), odznaki honorowe *Zasłużony Działacz Federacji Towarzystw Kulturalnych Ziemi Kaliskiej* (1987), *Za zasługi w rozwoju Województwa Poznańskiego* (1973), *Za Zasługi dla Województwa Kaliskiego* (1984), *Za zasługi dla Województwa Wielkopolskiego* (2006).

9. Wywiad...

10. *Życie Muzyczne*, nr 4, 2008, s. 17–18.

11. O docenianiu znaczenia działalności Czesława Gulczyńskiego świadczą m.in. liczne publikacje (zob. np. *Gazeta Poznańska*, nr 270, 19 listopada 2001, s. 4; *Gazeta Pleszewska*, nr 47, 23 listopada 2001, s. 2; nr 44, 31 października 2006, s. 27; *Gazeta Ostrowska*, nr 17, 25 kwietnia 2012, s. 17; *Nasz Rynek*, nr 17, 24 kwietnia 2012, s. 7; *Magazyn Życia Pleszewa*, nr 20, 18 maja 2012, s. 3; *Życie Pleszewa*, nr 44, 2 listopada 2001, s. 4) czy biogram zamieszczony w *Who Is Who w Polsce*, Zug (Szwajcaria) 2003, s. 1278.

Całość wienców nadane w 2012 roku niezwykle prestiżowe wyróżnienie, a mianowicie Odznaka Honorowa Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego *Zasłużony dla kultury polskiej* (2012).

Wręczenie Odznaki Honorowej Ministra Kultury „Zasłużony dla Kultury Polskiej” w Ostrowie Wielkopolskim, 22 kwietnia 2012 r.

Od lewej: Jerzy Wojtaszek – Dyr. Artystyczny Oddziału PZChiO w Ostrowie Wlkp., Jan Dodot – Honorowy Prezes ostrowskiego Oddziału PZChiO, Czesław Gulczyński – Prezes „Harmonii”

VI. Obok osoby Czesława Gulczyńskiego nie da się przejść obojętnie. Jest człowiekiem o wielu wymiarach zainteresowań i pasji. Poza muzyką interesuje go także turystyka. Lubi zwiedzać osobliwe zakątki Polski i świata. Podróżował m.in. do takich krajów jak: Litwa, Łotwa, Estonia, Finlandia, Ukraina, Rosja, Jugosławia, Grecja, Niemcy, Austria, Szwajcaria, Włochy, Francja, Hiszpania, Portugalia. Jest miłośnikiem fotografii, którą uprawia od dziecięcych lat. Ten niezwykle przykład działacza społecznego jest okazją do refleksji nad potrzebą pracy na rzecz „Małej Ojczyzny”, jaką stanowi środowisko kulturalne naszego miasta. W czasach, w których niezbyt często pokazuje się pozytywne przykłady ludzkiej aktywności *pro publico bono*, warto zwrócić baczniejszą uwagę na ludzi, którzy często w zaciszach własnych domów czy miasteczek pracują dla dobra i rozwoju lokalnej społeczności.

60 lat bezinteresownej organizacji i popularyzacji kultury muzycznej Ziemi Pleszewskiej przez Czesława Gulczyńskiego sprawia, że możemy czuć się dumni z obecności na naszym terenie człowieka, dla którego nie istnieją kosztorysy czy statystyczne sondaże dotyczące opłacalności działalności społecznej. Jedyną zapłatą jest radość w sercach tych, do których dociera muzyka i piękno otaczającego świata. Szczególnie, jeśli nosicielami pozytywnych wartości w dzisiejszym świecie są dzieci i młodzież. Wzbudza to poczucie nadziei, że piękno świata, sztuka i muzyka nie znikną z kulturalnej mozaiki miasta Pleszewa.

Czesław Gulczyński z żoną Danutą, w tle most wiszący w Rydze, 8 maja 2011 r.

Dyplom gratulacyjny od ostrowskiego Oddziału PZChO z okazji 60-lecia działalności społecznej